ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА.

№ 8.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 25-го Января — 1835 — *Wilno. Piątek. 25-go Stycznia.*

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 14-го Января.

Высочайшими Граматами Всемилостивѣйше по-
жалованы Кавалерами: *ордена Бѣлаго Орла*, Тай-
ные Совѣтники: Сенаторъ *Безобразовъ* (31-го Декаб.);
Стогъ и *Стеръ* (1-го Января.) — *Св. Станислава*
1-й степени: Генералъ Вагенмейстеръ Главнаго Шта-
ба Его Императорскаго Величества, Артиллеріи
Генералъ-Маіоръ *Соломка* (15-го Дек.); Членъ Сена-
та Финляндіи Ландсгевдингъ *Сакленъ*, и Прези-
дентъ Абовскаго Гофгерихта *Валленшельдъ* (1-го
Янв.); *2-й степени*: Директоръ Московскаго Ком-
мерческаго Училища, Статскій Совѣтникъ *Каменец-*
кій. (3-го Дек.)

— Высочайшими Граматами Всемилостивѣйше по-
жалованы Кавалерами: *ордена Св. Анны 1-й сте-*
пени, Императорскою Короною украшеннаго, Ко-
мандиръ Лейбгвардіи Коннаго Полка, Генералъ Ма-
іоръ Баронъ *Мейендорфъ* 2-й (31-го Дек.); — *ордена*
Св. Станислава 1-й степени Дѣйствительный Стат-
скій Совѣтникъ, Оберъ-Прокуроръ 2-го Отдѣленія
6 Департамента, Правительствующаго Сената *Про-*
тасовъ, (31-го Декабря) и *того жъ ордена 2-й степе-*
ни, Членъ Сената Финляндіи, Вице-Президентъ Ваз-
скаго Гофгерихта, *Эрвастъ* (1-го Янв.)

— Высочайшимъ Приказомъ 8-го Января назна-
чены: Командующій Сводными Кавалерійскимъ Кор-
пусомъ, Генералъ-Лейтенантъ Баронъ *Остенъ-Сакенъ*
1-й, Командиромъ 2-го Резервнаго Кавалерійскаго
Корпуса, на мѣсто Генералъ-Лейтенанта *Каблукова*
1-го, Начальникъ Артиллеріи Отдѣльнаго Гвардей-
скаго Корпуса, Генералъ Лейтенантъ *Герштенцвейгъ*,
Командующимъ Сводными Кавалерійскимъ Корпу-
сомъ; Командиръ 2-й бригады 2-й драгунской ди-
визіи, Генералъ-Маіоръ *Шиллингъ* 1-й, Командиромъ
1-й бригады оной же дивизіи; состоящій при Гв. Ки-
расирской дивизіи, Генералъ-Маіоръ *Эссенъ* 2-й, Ко-
мандиромъ 2-й бригады 2-й Драгунской дивизіи; у-
воленъ въ отпускъ, для излеченія болѣзни: Началь-
никъ 2-й Драгунской дивизіи, Генералъ-Маіоръ *Граб-*
бе 1-й, на одинъ годъ, съ сохраненіемъ званія На-
чальника дивизіи.

— Высочайшимъ Приказомъ 10-го Января произ-
веденъ изъ Полковниковъ въ Генералъ-Маіоры, Ко-
мандующій войсками, въ Абхазіи расположенными,
Командиръ пѣхотнаго Фельдмаршала Князя Варшав-
скаго Графа *Паскевича-Эриванскаго* полка *Пацов-*
скій 1-й, за примѣрную попечительность въ вой-
скахъ, ему ввѣренныхъ, за мужество и благоразу-
мную распорядительность, оказанныя во многихъ эк-
спедиціяхъ и особенно въ предпринятой въ минув-
шемъ году въ Абхазіи, и за полезные труды по у-
правленію симъ краемъ, съ состояніемъ по Арміи
и съ утвержденіемъ Командующимъ войсками, въ
Абхазіи расположенными; назначенъ, пѣхотнаго
Фельдмаршала Князя Варшавскаго Графа *Паскевича-*
Эриванскаго полка Подполковникъ *Клугенъ* 4-й, Ко-
мандующимъ симъ полкомъ.

— Высочайшимъ Приказомъ 11-го Января, Гене-
ралъ-Адъютантъ Баронъ *Гейсмаръ*, назначенъ Ко-
мандиромъ 6-го Пѣхотнаго Корпуса, съ оставле-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, dnia 14 Stycznia.

Przez Naywyższe Dyplomata Nayłaskawiey mianowani Kawalerami *orderow*: *Orła Białego* Radcy Tayni: Senator *Bezobrazow*, (31 Grudnia), *Stog* i *Szter* (dnia 1 Stycznia); — *Św. Stanisława 1go stopnia*: Jenerał Wagenmeister Głównego Sztabu Jego Cesarskiey Mości Jenerał-Major Artylleryi *Sołomka*, (15 Grudnia); Członek Senatu Finlandyi Landsgewding *Saklen*, i Prezydent Abowskiego Sądu Nadwornego *Wallenszeld*, (1go Stycznia); *2go stopnia* Dyrektor Moskiewskiey Szkoły handlowey Radca Stanu *Kamieniecki*, (3 Grudnia).

— Przez Naywyższe Dyplomata Nayłaskawiey mianowani Kawalerami *orderu Św. Anny 1go stopnia* Cesarską Koroną ozdobionego, Dowódca Gwardyi półku konnego Jenerał-Major Baron *Meyendorf 2gi* (dnia 31 Grudnia); — *orderu Św. Stanisława 1go stopnia* Rzeczywisty Radca Stanu Ober-Prokuror 2go Oddziału 6go Departamentu Rządzącego Senatu *Protasow*, (dnia 31 Grudnia) i *tegoż orderu 2go stopnia*, Członek Senatu Finlandyi, Wice-Prezydent Wazowskiego Sądu Nadwornego *Erwast*, (1go Stycznia).

— Przez Naywyższy rozkaz dzienny 8 Stycznia naznaczeni: Dowodzący połączonym Korpusem jazdy Jenerał-Porucznik Baron *Osten-Saken 1szy*, Dowódcą 2go Odwodowego Korpusu jazdy, na mieysce Jenerała Porucznika *Kabłukowa 1go*, Naczelnik artylleryi Oddzielnego Korpusu Gwardyi Jenerał-Porucznik *Gerstenzweig*, Dowodzącym połączonym Korpusem Kawaleryi; Dowódca 2giey brygady, 2giey Dywizyi Dragonów Jenerał Major *Szylling 1szy*, Dowódcą 1szey brygady teyże Dywizyi; zostający przy Dywizyi Kiryssyerów Gwardyi Jenerał-Major *Essen 2gi*, Dowódcą 2giey brygady, 2giey Dywizyi Dragonów; uwolniony na urlop dla wyleczenia się z choroby Naczelnik 2giey Dywizyi Dragonów Jenerał-Major *Grabbe 1szy*, na rok z zatrzymaniem nazwania Naczelnika Dywizyi.

— Przez Naywyższy rozkaz dzienny dnia 10go Stycznia wyniesiony na Jenerał-Majora, Dowodzący woyskami, rozłożonemi w Abchazyi, Dowódca półku pieszego Feldmarszałka Xiążęcia Warszawskiego Hrabi *Paskiewicza-Erywańskiego*, Półkownik *Pacowski 1szy*, za przykładną pieczołowitość o woyskach jemu powierzonych, za męztwo i roztropne rozporządzenia, w wielu wyprawach okazane, a szczególniey w przedsięwziętey w roku przeszłym w Abchazyi, tudzież za prace pożyteczne w zarządzie tym krajem, mając liczyć się w Armii i z utwierdzeniem Dowodzącym woyskami, w Abchazyi rozłożonemi; naznaczony, półku pieszego Feldmarszałka Xiążęcia Warszawskiego Hrabi *Paskiewicza-Erywańskiego* Podpółkownik *Klugen 4ty*, Dowodzącym tym półkiem.

— Przez Naywyższy rozkaz dzienny 11go Stycznia Jenerał-Adjutant Baron *Geismar*, naznaczony Dowódcą 6go Korpusu piechoty, z pozostaniem w dawnieyszém

ніемъ въ прежнемъ званіи; уволенъ въ отпускъ, Членъ Военнаго Совѣта, Командиръ 6-го Пѣхотнаго Корпуса, Генералъ-Адъютантъ *Красовскій 1-й*, согласно прошенію его, для излеченія болѣзни на одинъ годъ, съ оставленіемъ въ званіяхъ Генералъ-Адъютанта и Члена Совѣта.

— Дѣйствительные Статскіе Совѣтники: Директоръ Департамента Министерства Юстиціи, *Дегай*; Гражданскіе Губернаторы: Черниговскій, *Жуковъ*; Полтавскій, *Могилевскій*; Псковскій, *Пещуровъ*; Витебскій, *Шредеръ*; Оберъ-Прокуроръ 2-го Отдѣленія 3-го Департамента Правительствующаго Сената, *Берниковъ* и Почетный Опекунъ Московскаго Опекунскаго Совѣта, *Полуденскій*, Всемилостивѣйше пожалованы въ Тайные Совѣтники.

— Статскіе Совѣтники: Вице-Директоръ Департамента Министерства Юстиціи, *Веймарнъ*; Вѣдомства Министерства Иностранныхъ Дѣлъ, *Родофиникинъ*, и Штабъ-Докторъ Отдѣльнаго Гренадерскаго Корпуса, *Сергѣевъ*, Всемилостивѣйше пожалованы въ Дѣйствительные Статскіе Совѣтники.

— Въ ночи съ 9-то на 10-е сего мѣсяца скончался здѣсь, къ общему сожалѣнію, извѣстный полезными трудами своими Членъ Главнаго Правленія Училищъ и Непремѣнный Секретарь Императорской Россійской Академіи, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ, Петръ Ивановичъ Соколовъ. (*Сѣв. П.*)

Высочайшимъ Указомъ, даннымъ Придворной Конторѣ, Декабря 26 числа, Почетный Смотритель Гродненскихъ Училищъ Игнатій *Кулаковскій*, Всемилостивѣйше пожалованъ въ званіе Камеръ-Юнкера Двора Его Императорскаго Величества.

— Высочайшимъ Указомъ Даннымъ Попечительному Совѣту заведенія Общественнаго Призрѣнія въ С. Петербургѣ Декабря 15-го числа, во вниманіи ко многимъ въ разныхъ частяхъ занятіямъ состоящаго въ должности, Штальмейстера, Дѣйствительнаго Статскаго Совѣтника Графа *Віельгорскаго*, Всемилостивѣйше увольняя его, согласно его желанію, отъ должности Члена Попечительнаго Совѣта и Попечителя Градскихъ Богадѣленъ, Повелѣно вмѣсто его быть въ сихъ званіяхъ Штальмейстеру Барону *Фредериксу*.

— *Высочайшій Рескриптъ, данный на имя бывшаго Малороссійскаго Военнаго Генералъ-Губернатора, Генералъ-Адъютанта Князя Репнина.*

Князь Николай Григорьевичъ! Разсмотрѣвъ отчетъ о дѣйствіяхъ вашихъ, по случаю бывшаго въ прошломъ 1833 году неурожая, Я нахожу, что жителямъ Полтавской Губерніи, наиболѣе нуждающимся въ продовольствіи, оказаны были всѣ возможныя пособія; мѣры, принятыя вами къ своевременному заготовленію хлѣба, къ обезпеченію продовольствія и обсѣмененію полей, а также къ сохраненію спокойствія, увѣнчаны были совершеннымъ успѣхомъ. Относя столь удовлетворительныя послѣдстія къ неусыпнымъ трудамъ вашимъ, Я вмѣняю себѣ въ удовольствіе изъявить вамъ за сіе Мою совершенную признательность, пребывая къ вамъ благосклонный.

На подлинномъ подписано Собственною Его Императорскаго Величества рукою:

С.-Петербургъ. *НИКОЛАЙ.*
30-го Ноября 1834 года.

— Его Императорское Величество, усмотрѣвъ изъ всеподданнѣйшаго рапорта Лифляндскаго Гражданскаго Губернатора о податяхъ и недоимкахъ за 1-ю половину 1834 года, и изъ доставленныхъ Министромъ Финансовъ свѣдѣній, что взыскано податныхъ недоимокъ около $\frac{11}{12}$ и оклада около $\frac{49}{50}$, Высочайше повелѣть изволилъ, объявить особое Его Величества удовольствіе Лифляндскому Гражданскому Губернатору.

— Государь Императоръ, по всеподданнѣйшему докладу Г. Министра Народнаго Просвѣщенія, въ слѣдствіе ходатайства Виленскаго Военнаго Губернатора, объ оказанномъ Предводителемъ Дворянства Новогрудскаго уѣзда, Княземъ *Радзивилломъ*, усердіи, при учрежденіи въ Новогрудкѣ Уѣзднаго для дворянъ Училища съ пансіономъ, въ 21-й день истекшаго Декабря Высочайше повелѣть соизволилъ: объявить Князю *Радзивиллу* Монаршее благоволеніе.

— Государь Императоръ, по всеподданнѣйшему докладу Г. Министра Народнаго Просвѣщенія основанному на ходатайствѣ Виленскаго Военнаго Губернатора, объ оказанномъ Новогрудскимъ дворянствомъ усердіи при учрежденіи въ городѣ Новогрудкѣ Уѣзднаго для дворянъ Училища съ пансіономъ, въ 21 день истекшаго Декабря Всемилостивѣйше повелѣть соизволилъ: объявить за сіе упомянутому Дворянству Высочайшее благоволеніе.

— *Высочайше конфирмованныя сентенціи Военныхъ Судовъ:*

Происходящій изъ Шляхты Подольской Губерніи Литинскаго Уѣзда, села Пинковки, рекрутъ

nazwaniu; uwolniony na urlop Członek Rady woyskowey, Dowódca 6go Korpusu piechoty, Jenerał-Adjutant *Krassowski 1szy*, zgodnie ze swą prośbą, dla wyleczenia się z choroby, na rok jeden z pozostaniem w nazwaniu Jenerał-Adjutanta i Członka Rady.

— Rzeczywiści Radcy Stanu: Dyrektor Departamentu Ministeryum Sprawiedliwości *de Gay*; Gubernatorowie Cywilni: Czernihowski *Żukow*; Półtawski *Mohilewski*; Pskowski *Peszczurow*; Witebski *Szreder*; Ober-Prokuror 2go Oddziału, 3go Departamentu Rządzącego Senatu *Bernikow*, i Honorowy Opiekun, Moskiewskiey Rady Opiekuńczey *Południński*, Nayłaskawiey mianowani Radcami Taynemi.

— Radcy Stanu: Wice-Dyrektor Departamentu Ministeryum Sprawiedliwości *Weimarn*; wiedzy Ministeryum Spraw Zagranicznych *Rodofinikin*, i Sztabs-Doktor Oddzielnego Korpusu Grenadyerów *Sergiejew*, Nayłaskawiey mianowani Rzeczywistymi Radcami Stanu.

— W nocy z 9go na 10ty t. m. umarł tu, z powszechnym żalem, znajomy z pożytecznych prac swoich Członek Głównego Rządu Szkół i Dożywotni Sekretarz Cesarskiey Rossyyskiey Akademii, Rzeczywisty Radca Stanu, Piotr Iwanowicz *Sokołow*. (*P. P.*)

Przez Naywyższy ukaz, dany Kantorowi Dworu dnia 26 Grudnia, Honorowy Dozorca Szkół Grodzieńskich Ignacy *Kułakowski*, Nayłaskawiey mianowany Kamer-Junkrem Dworu Jego Cesarskiey Mości.

— Przez Naywyższy ukaz, dany Radzie Opiekuńczey, zakładów Powszechney Opieki w St. Petersburgu dnia 15 Grudnia, ze względu na mnogie w różnych częściach zatrudnienia będącego w obowiązku Koniuszego, Rzeczywistego Radcy Stanu Hrabi *Wielhorskiego*, Naymiłościwiey uwalniając go, zgodnie z jego życzeniem, od obowiązku Członka Rady Opiekuńczey i Kuratora szpitalow mieyskich, Rozkazano, na jego mieyscu bydź w tych obowiązkach Koniuszemu Baronowi *Frederiksowi*.

— *Naywyższy Reskrypt do byłego Mało Rossyyskiego Wojennego Jenerał-Gubernatora, Jenerała-Adjutanta Xiążęcia Repnina.*

Xiążę Nikołaju Grzegorzewiczu! Rozpatrzywszy zdanie sprawy o czynnościach waszych, z powodu byłego w roku przeszłym 1833 nieurodzaju, znayduję, że mieszkańcom Gubernii Półtawskiey, naywięcey cierpiącym niedostatku w żywności, uczynione były wszystkie, jak tylko można, pomoce; śrzodki przedsięwzięte przez was do zgromadzenia w swoim czasie zboża dla zabezpieczenia żywności i zasiewu pól, tudzież dla zachowania spokoyności, uwieńczone były zupełnym skutkiem. Tak pożądane następstwa odnosząc do niezmordowanych trudów waszych, poczytuję sobie za przyjemność oświadczyć wam za to Moją zupełną wdzięczność, zostając ku wam przychylnym.

Na autentyku napisano Własną Jego Cesarskiey Mości ręką:

Sankt-Petersburg. *NIKOŁAY.*
30 Listopada 1834 roku.

— Jego Cesarska Mość, dostrzegłszy z naypoddańnieyszego raportu Inflantskiego Gubernatora Cywilnego o podatkach i niedoborach za pierwszą połowę 1834, i z dostawionych przez Ministra Skarbu wiadomości, iż uzyskano podatkowych niedoborów około $\frac{11}{12}$ i okładu podatków około $\frac{49}{50}$, Naywyżey rozkazać raczył, oświadczyć szczególne Jego Cesarskiey Mości zadowolenie Inflantskiemu Gubernatorowi Cywilnemu.

— Cesarz Jegomość, po naypoddańnieyszém przełożeniu P. Ministra Narodowego Oświecenia, na skutek wstawienia się Wileńskiego Wojennego Gubernatora, o gorliwości, okazaney przez Marszałka Dworzaństwa Powiatu Nowogródzkiego, Xiążęcia *Radziwiłła*, przy założeniu w Nowogródku dla Dworzan Szkoły Powiatowey z pensyonem, dnia 21 zeszłego Grudnia Naywyżey rozkazać raczył: oświadczyć Xięciu Radziwiłłowi Monarsze zadowolenie.

— Cesarz Jegomość po naypoddańnieyszém przełożeniu P. Ministra Narodowego Oświecenia, opartém na wstawieniu się Wileńskiego Wojennego Gubernatora, o gorliwości okazaney przez Dworzaństwo Nowogródzkie przy założeniu w mieście Nowogródku szkoły Powiatowey z Pensyonem dla Dworzan, w dniu 21 zeszłego Grudnia Naywyżey rozkazać raczył: oświadczyć za to pomienionemu Dworzaństwu Naywyższe zadowolenie.

— *Naywyżey konfirmowane Sentencye woyskowych Sądów.*

Pochodzący ze Szlachty Podolskiey Gubernii, Lityńskiego Powiatu, wsi Pinkowki, rekrut Paweł Sy-

Павелъ Семеновъ сынъ *Гальчевскій*, по произведенному надъ нимъ Военному Суду, оказался виновнымъ въ побѣгѣ изъ службы, въ которую добровольно поступилъ за семейство мѣщанина Черниговской Губерніи Калинина, и въ лживыхъ по поимкѣ его *Гальчевскаго* изъ побѣга при допросѣ показаніяхъ. Какъ по воинскому 95 артикулу солдатъ за побѣгъ подвергается тѣлесному наказанію; а дворянинъ такимъ преступленіемъ, за которое по законамъ положено тѣлесное наказаніе, также и лживыми поступками, разрушаетъ, по силѣ 6 статьи грамоты о дворянствѣ, дворянское свое достоинство, то Генералъ-Аудиторіатъ, основываясь на сихъ узаконеніяхъ, полагалъ: лишить его *Гальчевскаго* за побѣгъ изъ службы и лживыя показанія, Шляхетскаго достоинства и написать въ рядовые въ Армейскіе полки по распоряженію Инспекторскаго Департамента. Съ симъ заключеніемъ поднесенъ былъ Его Императорскому Величеству отъ Генералъ-Аудиторіата всеподданнѣйшій докладъ, на которомъ въ $\frac{17}{29}$ день минувшаго Ноября послѣдовало собственноручная Его Величества Высочайшая конфирмація: „*Быть по сему.*“

— Оренбургскаго Линѣйнаго Баталіона N. 13 рядовой, показавшій себя изъ Польскихъ дворянъ Царства Польскаго города Радома, Казимиръ Яновъ сынъ *Урбанскій*, былъ сужденъ за буйство. Генералъ-Аудиторіатъ, разсмотрѣвъ военно-судное объ немъ *Урбанскомъ* дѣло, нашелъ его виновнымъ въ буйственномъ и дерзскомъ поступкѣ противъ своего Унтеръ-Офицера, котораго ударилъ предъ собравшимися въ караулъ нижними чинами рукою по щекѣ, и въ дерзскомъ отзывѣ противъ бывшаго по сему дѣлу Презесомъ Маіора Кадомцова. Хотя *Урбанскій* за сіи преступленія подлежалъ бы, на основаніи воинскаго 26 артикула, строжайшему тѣлесному наказанію, но какъ по дѣлу не опровергнуто ясными доказательствами показаніе его о происхожденіи изъ дворянъ, то Генералъ-Аудиторіатъ, сообразно съ указомъ Правительствующаго Сената 24-го Сентября 1826 года полагалъ: за обыя преступленія подсудимаго, не подвергая его тѣлесному наказанію, лишить его права доказывать дворянское происхожденіе, буде оное имѣетъ, и сверхъ того отослать его *Урбанскаго* въ крѣпостныя Арестантскія роты на шесть лѣтъ. Съ симъ заключеніемъ поднесенъ былъ Его Императорскому Величеству отъ Генералъ-Аудиторіата всеподданнѣйшій докладъ, на которомъ въ 7-й день истекшаго Декабря послѣдовала собственноручная Его Величества Высочайшая Конфирмація: „*Быть по сему.*“

Указы Правительствующаго Сената.

Государственный Совѣтъ въ Департаментѣ За-
коновъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ докладъ
Общаго Собранія Московскихъ Департаментовъ Пра-
вительствующаго Сената по вопросу: какъ посту-
пать въ освидѣтельствованіи помѣшанныхъ въ умѣ
и получающихъ въ послѣдствіи выздоровленіе? и при-
знавъ заключеніе Правительствующаго Сената пра-
вильнымъ, положилъ въ дополненіе къ Высочайше у-
твержденному 8-го Іюня 1815 года мнѣнію Государ-
ственнаго Совѣта постановить: 1-е, что когда при-
знанный по свидѣтельству въ помѣшательствѣ ума
получитъ въ послѣдствіи выздоровленіе, то, по полу-
ченіи о семъ извѣщенія, производить ему вновь о-
свидѣтельствованіе не иначе, какъ по правиламъ, въ
Высочайше утвержденномъ 8-го Іюня 1815 года мнѣ-
ніи Государственнаго Совѣта постановленнымъ, и
когда по сему свидѣтельству выздоровленіе призна-
но будетъ несомнительнымъ, то представлять о томъ
Правительствующему Сенату на его заключеніе, а
до полученія разрѣшенія, давать выздоровѣвшему пол-
ную свободу, не освобождая однако жъ имѣнія его
изъ Опеки. 2-е, Что кромѣ сего свидѣтельства, ни-
какія удостовѣренія о таковомъ выздоровленіи въ у-
важеніе приняты быть не могутъ. 3-е, Что освидѣ-
тельствованіе, какъ заболѣвшихъ отъ сумасшествія;
такъ и выздоровѣвшихъ производимо быть можетъ и
въ мѣстѣ жительства или пребыванія свидѣтельствуе-
маго лица въ Губернскомъ городѣ. 4-е, Что сему
же самому освидѣтельствованію подлежатъ и слу-
жащіе въ военномъ вѣдомствѣ лица дворянскаго со-
словія, съ приглашеніемъ только со стороны воен-
ной Депутата. (*Декабря 24-го дня 1834 года. По Общему Собранію Московскихъ Департаментовъ.*)

— Государственный Совѣтъ въ Департаментѣ Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Господина Министра Внутреннихъ Дѣлъ, о правилахъ выдачи паспортовъ неслужащимъ дворянамъ, чиновникамъ и семействамъ ихъ, и некасаясь постановленія, на предметъ сей изданнаго въ 1826 году для губерній, отъ Польши возвращенныхъ, положилъ: въ разрѣшеніе недоумѣній, возникшихъ по

mona syn *Halczewski*, po wykonanym nań Sądzie woyskowym, okazał się winnym o zbiegowstwo ze służby, do którey wszedł dobrowolnie za familią mieszczanina Gubernii Czernihowskiey Kalinina, i o fałszywe za poymaniem jego ze zbiegowstwa na examinie wyznania. Ponieważ 95 woyskowym artykułem: żołnierz za zbiegowstwo podpada karze cielesney; a Dworzanin przez takie przestępstwo, za które podług praw położona jest kara cielesna i także przez kłamliwe postępki, niszczy, na mocy 6go artykułu Dyplomatu Dworzańskiego, Dworzańską swą dostoyność, przeto Audytoryat Jeneralny, na osnowie tych postanowień prawa, sądził: odjąć Halczewskiemu za zbiegowstwo ze służby i fałszywe wyznanie Szlachecką dostoyność i zapisać na szeregowego do półków Armii podług rozporządzenia Departamentu Inspektorskiego. Ze zdaniem tym złożone było Jego Cesarskiey Mości od Jeneralnego Audytoryatu naypoddańsze przełożenie, na którém w dniu $\frac{17}{29}$ zeszłego Listopada, nastąpiła własnoręczna Jego Cesarskiey Mości Naywyższa konfirmacya: „*Ma bydź podług tego.*“

— Orenburskiego liniowego batalionu N. 13 szeregowy, powiadający siebie Dworzaninem polskim, Królewstwa Polskiego, z miasta Radomia, Kazimierz Jana syn *Urbański*, sądzony był za zuchwalstwo. Audytoryat Jeneralny, rozpatrzywszy, sądu woyskowego o *Urbańskim* sprawę, znalazł go winnym w zuchwałym i porywczym postępku przeciwko swemu Podoficerowi, którego uderzył przed zgromadzonemi na wartę niższych rang ludźmi ręką po twarzy; i w zuchwałém odpowiadaniu byłemu w tey sprawie Prezesem Majorowi Kadomcowi. Chociaż *Urbański* za te przestępstwa podlegałby na osnowie 26 woyskowego artykułu, surowemu cielesnemu ukaraniu, lecz gdy w prawie nie obalone jasnemi dowodami pawiadanie jego o pochodzeniu z Dworzan, przeto Jeneralny Audytoryat, zgodnie z ukazem Rządzącego Senatu 24 Września 1826 roku sądził: za te przestępstwa będącego pod sądem, nie skazując go na cielesne ukaranie, odjąć mu prawo dowodzenia Dworzańskiego pochodzenia, jeśli je ma, i nadto odesłać *Urbańskiego* do twierdzowych rot aresztantskich na 6 lat. Z tém zdaniem podane było Jego Cesarskiey Mości od Jeneralnego Audytoryatu naypoddańsze przełożenie, na którém w dniu 7 zeszłego Grudnia nastąpiła własnoręczna Jego Cesarskiey Mości Naywyższa konfirmacya: „*Ma bydź podług tego.*“

Ukazy Rządzącego Senatu.

Rada Państwa na Departamencie Praw i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przełożenie Powszechnego Zebrania Moskiewskich Departamentow Rządzącego Senatu w rzeczy pytania: jak postępować w poświadczaniu ludzi pomieszanego umysłu, którzy potém do zdrowia powrócili? i przyznawszy wniosek Rządzącego Senatu zgodnym z prawidłami, zamierzyła: na dozupełnienie Naywyżey potwierdzoney 8 Czerwca 1815 roku Opinii Rady Państwa postanowić: 1) iż gdy uznany przez poświadczenie z pomieszania umysłu powróci w poźnieyszym czasie do zdrowia, wtedy po otrzymaniu o tém uwiadomienia, uczynić nowe jego poświadczenie nie inaczey, jak podług prawideł w Naywyżey potwierdzoney 8 Czerwca 1815 roku Opinii Rady Państwa postanowionych, i gdy podług tego poświadczenia wyzdrowienie uznane będzie niewątpliwém, wtedy przedstawiać o tém Rządzącemu Senatowi na jego zdanie, a do otrzymania rozstrzygnienia, dawać wyzdrowiałemu zupełną swobodę, nie uwalniając jednakże majątku jego zpod opieki. 2) Iż oprócz tego świadectwa, żadne zapewnienia o takowém wyzdrowieniu do uwagi przyjętemi bydź nie mogą. 3) Że poświadczenie, jak tych, którzy zachorowali na pomieszanie umysłu, tak i wyzdrowiałych, sporządzane bydź może i w mieyscu zamieszkania lub przebywania poświadczaney osoby w mieście Gubernialném. 4) Iż temuż samemu poświadczeniu podlegają i służący w wiedzy woyskowey osoby stanu Dworzańskiego, z wezwaniem tylko ze strony woyskowey Deputata. (*24 Grudnia 1834 roku z Powszechnego Zebrania Moskiewskich Departamentów.*)

— Rada Państwa na Departamencie Praw i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przedstawienie P. Ministra Spraw Wewnętrznych, o prawidłach wydawania pasportów dla nie będących w służbie Dworzan, Urzędników i ich familiy, i nie tykając postanowienia, na ten przedmiot wydanego w 1826 roku dla Guberniy od Polski powróconych, postanowiła: dla rozstrzygnienia niewyrozumień, wynikłych w niektórych Guber-

нѣкоторымъ губерніямъ, касательно выдачи означеннымъ лицамъ паспортовъ, изъяснить: 1-е, что поелику отставные чиновники, при увольненіи ихъ отъ службы, снабжаются отъ Начальства своего аттестатами или паспортами, вдовы же и дѣти ихъ, въ случаѣ надобности въ доказательствахъ о себѣ, получаютъ первыя отъ тѣхъ вѣдомствъ, гдѣ служили мужья, свидѣтельства о ихъ службѣ, а послѣднія — свидѣтельства Духовнаго Начальства о рожденіи и крещеніи; неслужащіе же дворяне имѣютъ отъ Депутатскаго Собранія грамоты или свидѣтельства на дворянское достоинство, — то означенные виды могутъ служить достаточнымъ документомъ на свободное проживаніе тамъ, гдѣ предъявители ихъ пожелаютъ, и за тѣмъ сіи послѣдніе не могутъ нуждаться въ какихъ либо особыхъ еще паспортахъ. 2-е.) Но въ тѣхъ случаяхъ, гдѣ и за симъ могли бы потребоваться паспорты для неслужащихъ дворянъ и женъ ихъ предоставить выдачу оныхъ на гербовой бумагѣ трехъ-рублеваго клейма: а.) въ Губернскихъ городахъ, — изъ Губернскихъ Правленій; б.) въ Уѣздныхъ, для живущихъ въ городѣ, — отъ Городничихъ или Полиціймейстеровъ; в.) для живущихъ въ уѣздахъ — отъ Земскихъ Судовъ. 3.) Выдачу паспортовъ, въ предъидущемъ пунктѣ означенныхъ производить, не иначе, какъ на основаніи предъявляемыхъ требователями документовъ, удостовѣряющихъ, что они дѣйствительно суть тѣ самые, коимъ сіи виды выдаются; въ Губернское же Правленіе сверхъ сего должны быть предъявляемы отъ сихъ лицъ и свидѣтельства Полиціи о несостояніи за ними никакихъ дѣлъ, препятствующихъ отлучкѣ. О семъ положеніи Государственнаго Совѣта, удостоенномъ 2-го числа Декабря Высочайшаго утвержденія, онъ Г. Министръ Внутреннихъ Дѣлъ доноситъ Правительствующему Сенату для зависящаго распоряженія. (*Января 7-го дня 1835 года. По 1-му Департаменту.*)

niach, względem wydawania pomienionym osobom paszportów, objaśnić: 1) Iż gdy odstawni Urzędnicy, przy ich uwolnieniu ze służby, opatrywani są od Zwierzchności swojey attestatami lub pasportami, wdowy zaś i dzieci ich, w zdarzeniu potrzeby dowodów o sobie, otrzymują pierwsze od tych władz, gdzie mężowie ich służyli, świadectwa o ich służbie, a ostatnie — świadectwa Duchowney Zwierzchności o urodzeniu i chrzcie; nie będący zaś w służbie Dworzanie, mają od Zgromadzenia Deputacyynego dyplomata czyli świadectwa na Dworzańską dostoyność, — przeto wspomniane pisma mogą służyć za dostateczne dokumenta na wolne przebywanie tam, gdzie ukaziciele ich żądać będą, i zatym ci ostatni nie mogą mieć potrzeby jakichkolwiek osobnych jeszcze pasportów. 2) Ale w tych zdarzeniach, gdzieby i zatym mogły bydź potrzebowane pasporta dla Dworzan, niebędących w służbie i żon ich, zostawić na przyszłość wydawanie ich na herbowym papierze trzyrublowego stępla: a) w miastach Gubernialnych, — z Gubernialnych Rządów; b) w Powiatowych, dla żyjących w mieście, — od Horodniczych lub Policmeystrów; c) Dla żyjących w Powiatach, — od Ziemskich Sądów. 3) Wydawanie pasportów, w poprzedzającym punkcie wymienionych, czynić nie inaczey, jak na osnowie złożonych przez potrzebujących dokumentów, przekonywających, że oni rzeczywiście są ci sami, którym te pisma wydają się; do Gubernialnego zaś Rządu nadto powinny bydź przedstawiane od tych osób i świadectwa Policyi, że nié ma o nich żadnych spraw, przeszkadzających do wyjazdu. O tém postanowieniu Rady Państwa, które zasłużyło w dniu 2 Grudnia na Naywyższe potwierdzenie, P. Minister Spraw Wewnętrznych donosi Rządzącemu Senatowi dla zależącego rozporządzenia. (*Dnia 7 Stycznia 1835 roku z 1go Departamentu.*)

— Его Императорское Величество, по положенію Комитета Гг. Министровъ, 4 минувшаго Декабря Высочайше повелѣть соизволилъ: для полученія прибавочнаго жалованья Чиновникамъ, прослужившимъ въ Кавказской Области, Грузіи, Закавказскихъ провинціяхъ и Сибири установленныя указомъ 30-го Марта 1832 года лѣта, считать только то время, которое находились они въ должностяхъ не ниже Столоначальниковъ, прочее же время исключать. (*Января 8-го дня 1835 года. По 1-му Департаменту.*) (*Сен. В.*)

— Jego Cesarska Mość, po nastałém postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, 4 przeszłego Grudnia, Naywyżey rozkazać raczył: dla otrzymania dodatkowey płacy Urzędnikom, którzy wysłużyli w Obwodzie Kaukazkim, Gruzyi, prowincyach Zakaukazkich i Syberyi, ustanowione ukazem 30 Marca 1832 roku, lata liczyć tylko ten czas, przez który znaydowali się oni w obowiązkach nie niższych od Naczelników Stołu, dalszy zaś czas wytrącać. (*8 Stycznia 1835 roku z 1go Departamentu.*) (*G. S.*)

Пруссія.

Берлинъ, 21-го Января.

Его Королевское Величество, всемилостивѣйше соизволилъ назначить: Камергера, Чрезвычайнаго Посланника и Полномочнаго Министра при Королевско-Нидерландскомъ Дворѣ, Графа *Мальтцана*, въ томъ же званіи при Императорско-Австрійскомъ Дворѣ; Камергера, Чрезвычайнаго Посланника и Полномочнаго Министра при Королевско-Сицилійскомъ Дворѣ, Графа *Вилихъ* и *Лоттумъ* въ томъ же званіи при Королевско-Нидерландскомъ Дворѣ; а Тайнаго Совѣтника Посольства и Докладчика Министерства Иностранныхъ Дѣлъ, *фонъ Кистера*, Чрезвычайнымъ Посланникомъ и Полномочнымъ Министромъ при Королевско-Сицилійскомъ Дворѣ.

— Его Величество Король, благоволилъ на мѣсто умершаго Консула *Луи Клодъ Кулета* назначить Купца И. Г. А. *Лихтенштейна*, Консуломъ въ Цеттѣ.

— Прибылъ: Каммергеръ Чрезвычайный Посланникъ и Полномочный Министръ при Императорскомъ Австрійскомъ Дворѣ Графъ *фонъ Мальтцанъ* изъ Гаги. (*A. P. S. Z.*)

Prussy.

Berlin, dnia 21 Stycznia.

Jego Królewska Mość Nayłaskawiey mianować raczył: Szambellana, Posła nadzwyczaynego i Ministra Pełnomocnego przy Królewsko-Niderlandzkim Dworze, Hrabię *Maltzahn*, na tęż godność przy Dworze Cesarsko Austryackim; Szambellana i Posła nadzwyczaynego i Pełnomocnego Ministra przy Dworze Królewsko Sycyliyskim, Hrabię *Wilich* i *Lottum*, na tęż dostoyność przy Dworze Królewsko-Niderlandzkim; a Radcę Taynego Poselstwa i Referendarza w Ministeryum Stosunków Zewnętrznych *Küstera*, Posłem nadzwyczaynym i Ministrem Pełnomocnym przy Dworze Królewsko Sycyliyskim.

— Jego Królewska Mość, na mieysce zmarłego Konsula Ludwika Klaudyusza *Couleta*, mianował Kupca J. G. A. *Lichtensteina* Konsulem w Cette.

— Przybył tu Szambellan, Poseł nadzwyczayny i Minister Pełnomocny przy Cesarsko-Austryackim Dworze, Hrabia *Maltzahn* z Hagi. (*A.P.S.Z.*)

Германія.

Мюнхенъ, 14-го Января.

На будущей недѣлѣ ожидаютъ въ Мюнхенъ прибытія Его Королевскаго Высочества Наслѣднаго Принца изъ Вѣны. (*A. P. S. Z.*)

Niemcy.

Monachium, dnia 14 Stycznia.

W przyszłym tygodniu oczekują do Monachium powrótu Jego Królewskiey Wysokości Xięcia Następcy z Wiednia. (*A. P. S. Z.*)

Великобританія и Ирландія.

Лондонъ, 14-го Января.

Третьяго дня Герцогъ *Кумберландскій* кушалъ у Ихъ Величествъ въ Брейтонѣ. Въ числѣ приглашенныхъ къ сему обѣду гостей, было много военныхъ, а именно, Генералы: *Фипсъ*, Сиръ Р. *Макферланъ*, Графъ *Чатамъ*, Сиръ И. *Чампнейсъ* и С. *Джонъ*; Генералъ Лейтенанты: Сиръ И. *Смитъ*, *Виконтъ-Лаке*, Лордъ *Говардъ Эффингамъ* и Сиръ П. *Майтландъ*; Генералъ-Маіоры: Сиръ Л. *Отвай*, Сиръ А. *Клифтонъ*, Сиръ К. *Праттъ*, Генрихъ *Кингъ*, Сиръ К. *Дойле* и Сиръ И. *Ватерсъ*.

— Португальскій и Греческій Посланники и Французскій Повѣренный въ дѣлахъ, Г. *Понтоа*, посѣ-

Wielka Brytania i Irlandya.

Londyn, dnia 14 Stycznia.

Zawczora Xiążę *Cumberland* był na obiedzie u Królewstwa Ichmość w Brighton. W liczbie zaproszonych na obiad gości było wiele woyskowych, mianowicie Jenerałowie: *Phipps*, Sir R. *Macferlane*, Hrabia *Chatham*, Sir J. *Champneis*, i P. *John*, Jenerałowie-Parucznicy: Sir J. *Smidh*, Wice-Hrabia *Lake*, Lord *Howard*, *Effingham* i Sir P. *Maytlant*, Jenerał-Majorowie: Sir L. *Otway*, Sir A. *Clifton*, Sir Ch. *Pratt*, Henryk *King*, Sir Ch. *Doyle* i Sir J. *Waters*.

— Posłowie Portugalski i Grecki, tudzież Pełnomocnik Francuzki P. *Pontois*, odwiedzili wczora Xięcia

щали вчера Герцога *Веллингтона* въ Иностранномъ Департаментѣ; Сиръ Робертъ *Гордонъ* былъ тамъ также по дѣламъ. (*A.P.S.Z.*)

Франція.

Парижъ, 9-го Января.

Во вчерашнемъ засѣданіи Палаты Депутатовъ принятъ, большинствомъ 237 противъ 72 голосовъ, проэктъ закона о продолженіи монополіи на табакъ до 1-го Января 1842 года.

— Въ прошедшую ночь скончалась здѣсь извѣстная Актриса Г-жа *Дюшенуа*.

— Академія Наукъ, въ засѣданіи 6-го с. м., избрала Членомъ Корреспондентомъ своимъ по Астрономическому отдѣленію Г. *Эри*.

— 1 Января работники, занимавшіеся исправленіемъ церкви на Ронской набережной въ Ліонѣ, открыли кладъ, о существованіи коего хранилось невѣрное преданіе и котораго многіе тщетно искали. Неизвѣстно еще, какъ великъ кладъ сей; но полагаютъ, что онъ былъ схороненъ тутъ Іезуитами, которые, въ продолженіи нѣсколькихъ столѣтій, владѣли зданіемъ, къ коему принадлежитъ означенная церковь.

— Въ газ. Eclaireur de Toulon напечатано слѣдующее: „Вышедшій 28-го Декабря изъ Тулона флотъ нашъ, проманеврировавъ въ теченіе 3-хъ сутокъ, бросилъ якорь на рейдѣ Іерскихъ острововъ, гдѣ и пробудетъ столько времени, сколько потребно, дабы запастись свѣжимъ мясомъ для продовольствія экипажа.“

— По извѣстіямъ изъ Марсели, число заболѣвшихъ въ семъ городѣ холерою простиралось по 2-е Января до 26 человѣкъ, изъ коихъ 18 умерли. Вообще болѣзнь не дѣлаетъ тамъ сильныхъ опустошеній.

— Генералъ *Каратала* донесъ отъ 6-го Января, что 2 числа одержалъ онъ блистательную побѣду при Ормастегви надъ 8 баталіонами Инсургентовъ. Изъ Наварры не получено никакихъ новѣйшихъ извѣстій.

12-го Января.

Вчера прибылъ сюда изъ Лондона первый Секретарь Французскаго Посольства въ Англіи Г. *Бакуръ*.

— Третьяго дня 4-й легіонъ здѣшней Національной Гвардіи давалъ блестящій балъ въ пользу бѣдныхъ.

— Выдававшійся въ Шамонѣ „Journal de la Haute-Marne“ прекратился съ 10-го сего мѣсяца.

— Извѣстный Композитеръ *Донизети* прибылъ въ Парижъ, для постановки на сцену новой своей оперы: *Марино Фаліеро*.

— Вчера отвѣтствующій издатель газ. la Tribune приговоренъ здѣшнимъ Уголовнымъ судомъ къ шестимѣсячному тюремному заключенію и уплатѣ 2000 фр. пени, за помѣщеніе, еще въ прошломъ Сентябрѣ, статьи, оскорбительной для Его Величества.

— Бывшій Гражданскій Интендантъ Алжира Г. *Жанти де Бюсси* назначенъ Государственнымъ Совѣтникомъ, съ повелѣніемъ присутствовать въ засѣданіяхъ Совѣта.

— Академія Нравственныхъ и Политическихъ наукъ избрала на дняхъ Вице-Президентомъ своимъ на текущій годъ Графа *Рейнгарда*.

— Генералъ-Адъютантъ Его Величества Императора Россійскаго, *Жомини*, находившійся здѣсь въ отпуску, собирается на дняхъ въ обратный путь въ Россію.

— Въ одной Марсельской газетѣ сообщаютъ слѣдующее: „Здѣсь распространился слухъ, что Донъ *Мигуэль* схваченъ на одномъ Испанскомъ суднѣ, приставшимъ къ Іерскимъ островамъ. По видимому это не самъ Инфантъ, а какой то неизвѣстный человѣкъ, сходный съ нимъ примѣтами.“

— Изъ Тулона пишутъ, что 26-го минувшаго Декабря корвета „la Diligente“ отплыла въ Триполи, для потребованія объясненій касательно оскорбленія, нанесеннаго Австрійскому купеческому судну, подъ защитою Франціи находившемуся.

— Герцогъ *Бассано* имѣетъ частыя совѣщанія съ Г. *Тьеромъ*, и изъ сего многіе заключаютъ о предстоящей перемѣнѣ въ Министерствѣ. Говорятъ, что Г. *Риньи* ведетъ чрезъ друзей своихъ переговоры съ Президентомъ Палаты Депутатовъ. Онъ охотно бы промѣнялъ настоящую свою должность на званіе Посла въ Лондонѣ; но къ несчастію при Дворѣ замѣтно къ нему нѣкоторое охлажденіе. (*Спб. В.*)

— Важнѣйшее дѣло, занимающее теперь всѣ газеты Французскія, есть отзывъ Сѣверо-Американскаго Президента Джаксона, о неуплатѣ Франціею должныхъ Республикѣ 25 милліоновъ франковъ. Вотъ какъ онъ излагаетъ это дѣло: Всѣмъ извѣстно, какіе убытки и потери причинила Франція торговлѣ Сѣверо-Американцевъ съ 1800-го по 1817-й годъ. Всѣ бывшія во Франціи съ того времени Правительства

Wellingtona w wydziale stosunków zewnętrznych. P. Robert *Gordon* miał także tam czynność. (*A.P.S.Z.*)

Francya.

Paryż, dnia 9 Stycznia.

Na wczorayszém posiedzeniu Izby Deputowanych przyjęto większością 237 przeciw 72 głosów, projekt do prawa o przedłużeniu monopolium tytuniu do 1 Stycznia 1842 roku.

— Przeszłey nocy umarła tu sławna śpiewaczka Pani *Duchesnois*.

— Akademia Umiejętności na posiedzeniu dnia 6 t. m. obrała P. *Eri* na Członka Korrespondenta oddziału Astronomicznego.

— 1go Stycznia robotnicy, którzy zaymowali się reparacyą kościoła na pobrzeżu Rodanu w Lyonie, znaleźli skarb, o bytności którego utrzymywało się podanie, a którego wielu napróżno szukało. Niewiadomo jeszcze, jak wielki jest ten skarb; ale się domyślają, że był tam złożony przez Jezuitów, którzy przez kilka wieków posiadali budowy, do których kościoł ten należy.

— W gazecie *Eclaireur de Toulon* wydrukowano jak następuje: „Flota nasza, która 28 Grudnia z Tulonu wypłynęła, odbywszy ćwiczenia przez trzy doby, zarzuciła kotwicę w portu wysp Hierryyskich, gdzie tyle czasu zabawi, ile potrzeba, ażeby się opatrzyć w świeże mięso dla osady.“

— Podług doniesień z Marsylii, liczba chorych na cholerę w tém mieście do dnia 2 Stycznia dochodziła 26, z których 18 umarło. W powszechności, choroba ta nie czyni tam wielkich zniszczeń.

— Jenerał *Caratalla* doniosł pod 6 Stycznia, że d. 2 odniosł świetne zwycięztwo pod Ormanstegui nad 8 batalionami powstańców. Z Nawarry żadnych poźnieyszych nie otrzymano wiadomości.

Dnia 12.

Wczora przybył tu z Londynu pierwszy Sekretarz Poselstwa Francuzkiego w Anglii P. *Bacourt*.

— Zawczora 4ty legion tuteyszey Gwardyi Narodowey wydawał bal świetny na dochod ubogich.

— *Journal de la Haute Marne*, w *Chamont* wydawany, od 10go t. m. wychodzić przestał.

— Znajomy kompozytor *Donisetti* przybył do Paryża, dla wystawienia nowey swey opery: *Marino Faliero*.

— Wczora odpowiedzialny wydawca gazety *la Tribune* skazany został przez tuteyszy sąd kryminalny na 6ciomiesięczne więzienie i zapłacenie 2,000 fr. winy, za umieszczenie, w przeszłym jeszcze Wrześniu, artykułu, obrażającego Króla.

— Były cywilny Intendent Algieru P. *Genti-de-Bussy*, mianowany Radcą Stanu, z obowiązkiem znaydowania się na posiedzeniach Rady.

— Akademia nauk Moralnych i Politycznych temi dniami obrała Vice-Prezydentem na rok bieżący Hrabię *Reinharda*.

— Jenerał-Adjutant Nayjaśnieyszego Cesarza Jegomości Rossyyskiego, *Jomini*, bawiący tu za urlopem, wybiera się temi dniami napowrót do Rossyi.

— W jedney z gazet marsyliyskich donoszą: „Rozeszła się tu pogłoska, że *Don Miguel* został poymany na jednym z hiszpańskich okrętów, który zawinął do wysp Hierryyskich. Nie musi to bydź *Don Miguel*, ale jakiś nieznajomy człowiek, podobny do niego.“

— Z Tulonu donoszą, że 26 zeszłego Grudnia korweta, *la Diligente*, wypłynęła do *Tripolu*, mając żądać objaśnień względem pokrzywdzenia, przyczynionego Austryackiemu okrętowi kupieckiemu pod zasłoną Francyi zostającemu.

— Xiąże *Bassano* miewa częste narady z P. *Thiers*, z czego wielu wnosi, o mogącey nastąpić zmianie Ministrów. Mówią, że P. *Rigny* przez pośrzednictwo przyjaciół układa się z Prezydentem Izby Deputowanych. Chętnieby on zamienił teraznieyszy swóy urząd na Poselstwo w Londynie; ale, na nieszczęście, u dworu daje się postrzegać jakaś ku niemu oziębłość. (*G.S.P.*)

— Nayważnieysza sprawa, która teraz gazety francuzkie zaymuje, jest odezwa Prezydenta Stanów Półnoсno-Amerykańskich *Jacksona*, względem niewypłaty przez Francyą należnych Rzeczypospolitey 25 milionów franków. Oto, jak on rzecz tę wykłada: Wiadomo jest wszystkim, jakie szkody i straty przyczyniła Francya handlowi Amerykanów Północnych od 1800 do 1817 roku. Wszystkie, które od owego czasu by-

признавали справедливость требованіи Америки, и обязанность свою уплатить сіи убытки; между тѣмъ, прошло четверть столѣтія въ тщетныхъ переговорахъ. Наконецъ заключенъ, 4-го Іюля 1831 года, съ нынѣшнимъ Правительствомъ Франціи трактатъ, по коему оно обязалось заплатить Правительству Сѣверо-Американскому 25 милліоновъ франковъ, на удовлетвореніе требованій граждань Сѣверо-Американскихъ за противозаконное взятіе ихъ кораблей, грузовъ и другой собственности. Положено было произвести сію уплату въ шесть годовыхъ сроковъ, по 4,166,666 фр. 6 сант.; первый срокъ назначенъ былъ по истеченіи года со времени заключенія сего трактата. — Взамѣнъ сего, Правительство Сѣверо-Американское обязалось понизить пошлину съ ввозимыхъ въ его порты Французскихъ винъ. Французское же Правительство понизило пошлину съ нѣкоторыхъ Американскихъ бумажныхъ издѣлій. Ратификаціи сего трактата были размѣнены въ Вашингтонѣ 2-го Февраля 1832 года, и Конгресъ Сѣверо-Американскій, въ слѣдствіе сего, утвердилъ законы о пониженіи сказанныхъ пошлинъ, коимъ Французскіе подданные пользуются и понынѣ. Французское же Правительство не только не исполнило возложенныхъ на себя обязанностей, но и не подаетъ надежды, чтобъ когда либо пожелало приступить къ ихъ исполненію. Извѣстіе о размѣнѣ ратификацій получено было въ Парижѣ 8-го Апрѣля 1832. Палаты Французскія были въ то время собраны, и засѣдали до 21-го числа того мѣсяца, и хотя срокъ платежа наступалъ 2-го Февраля 1833 года, но Палатамъ не сдѣлано было предложенія о назначеніи потребной на то суммы, и, по представленному Соединенными Штатами требованію, уплаты не послѣдовало. Слѣдующее засѣданіе Палатъ продолжалось съ 19-го Ноября 1832 по 25-е Апрѣля 1833 года. Не прежде 5-го Апрѣля сдѣлано было Министерствомъ представленіе Палатамъ о назначеніи помянутой суммы; оно было прочитано и только передано на разсмотрѣніе Комитета. Въ слѣдующее затѣмъ засѣданіе, съ 25-го Апрѣля по 25-е Іюня, не было рѣчи объ этомъ дѣлѣ. Наконецъ, въ Апрѣлѣ 1834 года, около трехъ лѣтъ по подписаніи трактата, Палаты занялись разсмотрѣніемъ закона объ исполненіи сего дѣла, и отказали въ назначеніи потребной на то суммы. Съ извѣстіемъ объ отказѣ получено было сообщеніе, что Король весьма жалѣетъ о семъ отказѣ; что вскорѣ присланы будутъ въ Вашингтонъ полныя объясненія прошедшаго, и самыя убѣдительныя увѣренія въ разсужденіи будущаго. Увѣренія сіи состояли въ томъ, что немедленно по открытіи Палатъ, сей законъ будетъ имъ предложенъ вторично, и что Король и Министры его приложатъ всѣ старанія къ достиженію желаемой цѣли. И это обѣщаніе не было исполнено. Новыя Палаты собрались 30-го истекшаго Іюня, и хотя въ рѣчи Короля сказано было объ исполненіи трактатовъ, но не сдѣлано ни шагу для достиженія сей цѣли.— Въ слѣдствіе этого Президентъ предложилъ требовать немедленнаго исполненія трактата, и, въ случаѣ отказа или проволочки, добыть удовлетвореніе своими собственными руками, т. е. забрать собственность Франціи или ея подданныхъ до уплаты требуемой суммы, но не подавать тѣмъ повода къ войнѣ. Это средство часто было употребляемо, и еще недавно употреблено самою Франціею въ отношеніи къ Португаліи. „Конгресъ", сказалъ Г. Джаксонъ: „долженъ назначить время, въ которое слѣдуетъ приступить къ исполненію сего рѣшенія. Если Французскія Палаты не назначатъ суммъ, потребныхъ для сей уплаты, въ будущее свое засѣданіе, то изъ сего можно заключить, что Франція окончательно отказалась отъ исполненія торжественныхъ своихъ обѣщаній, и не хочетъ платить признаннаго ею долга. Въ семъ случаѣ, каждый день промедленія былъ бы пятномъ для нашей народной чести, и оскорбленіемъ правъ нашихъ согражданъ. Послѣ окончательнаго отказа Франціи, скорыя и рѣшительныя мѣры будутъ не только совмѣстны съ честію и справедливостію, но и весьма полезны для нашей народной славы."

Объ этомъ дѣлѣ мнѣнія различны. Въ Journal des Débats сказано, что мнѣніе Президента Джаксона не есть еще мнѣніе всего Правительства Сѣверной Америки. Въ Messager утверждаютъ, что неумѣренныя выраженія Президента будутъ смягчены дѣйствіями Конгреса. Палата Представителей, говорятъ, приметъ непріязненныя мѣры, предлагаемыя Президентомъ, а Сенатъ Американскій ихъ отринетъ. Рѣшеніе сіе получено будетъ во Франціи до закрытія засѣданій Палатъ, и онѣ утвердятъ трактатъ. Въ Journal de Francfort напечатано: „Міръ политическій пришелъ въ волненіе по поводу сильныхъ выраженій Сѣверо-Американскаго Президента, Генерала Джаксона, на счетъ Франціи. Дѣло идетъ о требо-

ły we Francyi Rządy, przyznawały sprawiedliwość żądań Ameryki, i obowiązek swóy szkody te wynagrodzić; tym czasem czwarta część wieku na czczych upłynęła układach. W końcu zawarty został 4go Lipca 1831 roku, z teraznieyszym Rządem Francyi traktat, przez który zobowiązał się on zapłacić Rządowi Północno-Amerykańskiemu 25 mil. fran., na zadosyćuczynienie poszukiwań obywateli Północno-Amerykańskich za przeciwne prawom zabranie ich okrętów, ładunków i innych własności. Postanowiono było uskutecznić tę opłatę w sześciu rocznych terminach, po 4,166,666 fran. 6 cent.; pierwszy termin naznaczony był po upłynieniu roku od czasu zawarcia tego traktatu. — W zamian tego, Rząd Północnocno-Amerykański zobowiązał się zniżyć cło od wprowadzanych do jego portów win francuzkich. Rząd zaś Francuzki zniżył cło od niektórych bawełnianych wyrobów amerykańskich. Ratyfikacye tego traktatu zostały wymienione w Washingtonie 2 Lutego 1832 roku, i Kongress Północno-Amerykański, na skutek tego, utwierdził prawa o zniżeniu rzeczonych poszlin, którego poddani francuzcy aż dotąd używają. Rząd zaś Francuzki nie tylko nie dopełnił przyjętych na siebie zobowiązań, ale nadziei nawet nie czyni, ażeby kiedykolwiek chciał przystąpić do ich wykonania. Wiadomość o wymianie ratyfikacyy otrzymana została w Paryżu 8go Kwietnia 1832. Izby Francuzkie były wtenczas zgromadzone, i zasiadały do 21go tego miesiąca, a chociaż termin wypłaty następował 2go Lutego 1833 r., ale Izbom nie uczyniono przełożenia o wyznaczenie potrzebney na to summy, i, po uczynioném przez Stany Zjednoczone zapotrzebowaniu, wypłata nie nastąpiła. Następne posiedzenie Izb trwało od 19go Listopada 1832 do 25go Kwietnia 1833 roku. Przed 5 Kwietnia nie było uczynione przez Ministeryum przełożenie Izbom, względem wyznaczenia pomienioney summy; zostało ono przeczytane i tylko odesłane na rozpatrzenie Komitetu. Na posiedzeniu więc następném, od 25 Kwietnia do 25 Czerwca nie było mowy o tey rzeczy. Nakoniec, w Kwietniu 1834 roku, około 3ch lat po podpisaniu traktatu, Izby przystąpiły do rozpatrzenia prawa o wykonaniu tey rzeczy, i odmówiły wyznaczenia potrzebney summy. Z wiadomością o tém odmówieniu otrzymano kommunikacyą, że Król bardzo ubolewa nad tém odmówieniem; że wkrótce nadesłane będą do Washingtonu zupełne objaśnienia, co zaszło, i naydobitnieysze zapewnienia względem tego, co ma nastąpić. Uręczenia te zawierały się w tém, że niezwłócznie po otwarciu Izb, prawo to będzie im powtórnie przełożone, i że Król i Ministrowie jego przyłożą wszelkiego starania dla osiągnienia pożądanego celu; i ta obietnica nie została spełnioną. Nowe Izby zebrały się 30 przeszłego Czerwca, i chociaż w mowie Króla powiedziano było o wypełnieniu traktatów, ale ani kroku nie uczyniono do osiągnienia tego celu.— Na skutek tego, Prezydent uczynił przełożenie żądać niezwłócznego wypełnienia traktatu, i w zdarzeniu odmówienia albo zwłóki, zdobydź zadosyćuczynienie własnemi swemi rękami, t. j. zabrać własność Francyi albo jey poddanych do wypłaty żądaney summy, ale nie dawać przez to powodu do woyny. Srzodek ten często był używany, i niędawno nawet użyty przez samąż Francyą względnie Portugalii. „Kongres, rzekł Pan Jackson, powinien naznaczyć czas, w którym wypada przystąpić do wypełnienia tego postanowienia. Jeżeli Izby Francuzkie nie wyznaczą summ potrzebnych na tę wypłatę, na przyszłém swém posiedzeniu, w ówczas wnieść będzie można z tego, że Francya ostatecznie odmówiła wypełnienia uroczystych swych przyrzeczeń i niechce płacić przyznanego przez nią długu. W takiém zdarzeniu, każdy dzień zwłóki byłby plamą dla narodowego honoru naszego i naruszeniem praw naszych współobywateli. Po ostateczném odmówieniu Francyi, rychłe i stanowcze środki będą nie tylko zgodnemi z honorem i sprawiedliwością, ale i bardzo pożytecznemi dla naszey narodowey sławy."

— O rzeczy tey rozmaite są zdania. W Dzienniku Rozpraw powiedziano, że zdanie Prezydenta Jacksona, nie jest jeszcze zdaniem całego Rządu Ameryki Północney. W *Messager* utrzymują, że niepomiarkowane wyrażenia Prezydenta, będą złagodzone działaniami Kongressu. Izba Reprezentantów, mówią, przedsięwezmie nieprzyjacielskie środki, podane przez Prezydenta, a Senat Amerykański je odrzuci. Rozstrzygnienie to otrzymane zostanie we Francyi przed zamknięciem posiedzeń Izb, a te utwierdzą traktat. W Dzienniku Frankfortskim wydrukowano: „Pokóy polityczny wzruszony został z powodu mocnych wyrażeń Prezydenta Ameryki Północney, Jenerała Jacksona, względem Francyi. Rzecz idzie o domaganie się 25

ваніи 25 милл. фр., которое отринула Французская Палата Депутатовъ. Американскій Президентъ, излагая этотъ случай Конгресу, сердится и грозитъ Франціи. Не трудно рѣшить, что это съ его стороны очень опрометчиво и неблагоразумно. Франція не сдѣлаетъ того по принужденію, чего не соглашалась сдѣлать добровольно. Націи, какъ и люди, не любятъ признаваться, что побоялись угрозъ. И такъ, возгорится война? Отнюдь нѣтъ! Вопросъ состоитъ не въ требованіи Соединенныхъ Штатовъ, а въ неприличномъ изложеніи этого требованія. Когда прекратится неприличная угроза, дѣла примутъ естественный свой ходъ. Два сильныя Государства не станутъ воевать между собою отъ того, что одинъ человѣкъ, впрочемъ достойный всякаго почтенія, слишкомъ погорячился.“

— Въ засѣданіи Палаты Депутатовъ 9-го числа принятъ законъ о непозволеніи на будущее время составлять маіораты, 203 голосами противъ 41.

— Палата Перовъ 9-го числа рѣшила участь одинадцати участниковъ въ Ліонскихъ безпокойствахъ. Трое изъ нихъ освобождены, а восьмеро, въ томъ числѣ Г. Жене, Издатель Ліонской газеты, преданы суду. 10-го числа преданы суду еще десять человѣкъ, и освобождены пятеро.

— Въ двѣ прошедшія ночи забрано въ разныхъ частяхъ Парижа подъ арестъ 326 чел., по подозрѣнію въ кражѣ. Воровство чрезвычайно усиливается въ Парижѣ. Говорятъ, что нынѣшній начальникъ Полицейскаго Отдѣленія о безопасности столицы будетъ отставленъ, и на мѣсто его поступитъ извѣстный *Видокъ*. — Между тѣмъ изъ арестованныхъ освобождено двѣсти человѣкъ, по неимѣнію противъ нихъ уликъ.

— Во Французскихъ газетахъ пишутъ о разбитіи Сумалакаррегви войсками Королевы. Не знаемъ, вѣрить ли этому. (*С. П.*)

— Вчера Князь *Талейранъ* обѣдалъ у Прусскаго Посланника.

— Въ Journal de Paris напечатано: Типографскіе станки чрезвычайно заняты были причинами, по коимъ Князь *Талейранъ* требовалъ отставки, причемъ не обошлось безъ оскорбленій старшему, и искуснѣйшему изъ нашихъ Дипломатовъ. Служеніе его Правительству съ 1830 года, должно было подвергнуть его оскорбленіямъ партій — непремѣнное возмездіе всѣмъ Государственнымъ лицамъ, оказавшимъ приверженность къ Іюльской Монархіи, и ей служившимъ. Но публика весьма хорошо понимаетъ сіи привязки, коимъ мы столько же приписываемъ важности, какъ и тѣ особы до коихъ онѣ относятся.“

13-го Января.

Въ Мониторѣ въ оффиціальной статьѣ, сообщено: что вчера въ 1 часъ по полудни Королевско-Великобританскій Посланникъ, Графъ *Гранвиль*, представилъ Королю и Королевѣ свою увольнительную грамоту. Лордъ *Гранвиль*, сегодня, или завтра выѣдетъ изъ Парижа, и возвратится въ Лондонъ. Лордъ *Ковлей* прибудетъ сюда не прежде, какъ по окончаніи Англійскихъ выборовъ; слѣдовательно около 22 или 24 сего мѣсяца. Говорятъ, что Лордъ *Гранвиль*, послѣ аудіенціи у Короля, имѣлъ еще продолжительное совѣщаніе съ Герцогомъ Орлеанскимъ.

— Герцогъ *Орлеанскій* уже нѣсколько разъ посѣщалъ Маршала *Жерара*, который, какъ извѣстно, лежитъ больной. Онъ одержимъ сильными припадками подагры; сегодня однако жъ, чувствуетъ себя нѣсколько лучше; надѣются, что въ скоромъ времени онъ будетъ выходить.

— Уполномоченный при здѣшнемъ Дворѣ Баварскій Посланникъ, Баронъ *фонъ-Цетте*, отправляется въ томъ же качествѣ въ Лондонъ, гдѣ онъ и прежде былъ въ тойже должности.—Графъ *Іениссонъ Вальвортъ*, займетъ должность Посланника въ Парижѣ, вмѣсто умершаго Барона *Пфефеля*.

— Сегодня на биржѣ пронесся слухъ, что здѣшній Посланникъ въ Вашингтонѣ, Г. *Серюрье*, отозванъ отъ своей должности, и что Сѣверо-Американскому Посланнику въ Парижѣ предложено взять свои паспорты. Въ сію минуту происходятъ весьма дѣятельныя сношенія между Г. *Тьеромъ* и различными Членами Дипломатическаго Корпуса.

— 7-й избирательный округъ въ Парижѣ, окончилъ вчера свои новые выборы. Г. *Моро*, Министерскій кандидатъ, избранъ въ Депутаты 456 голосами изъ числа 871. Второй кандидатъ, Генералъ *Бертранъ*, получилъ только 409 шаровъ.

— Ліонскій Курьеръ увѣдомляетъ отъ 9-го числа, что въ прошедшій вторникъ, толпа особъ, изъ числа коихъ, большая часть, какъ говорятъ, принадлежала прежде къ Обществу Человѣческихъ Правъ, съ пѣніемъ возмутительныхъ пѣсень, прошли по Рецкой

mil. fr., których odmówiła Francuzka Izba Deputowanych. Prezydent Amerykański, wykładając rzecz tę Kongressowi, obrusza się i grozi Francyi. Nie trudno rozwiązać, że to z jego strony zanadto jest porywczo i nie dość roztropnie. Frrancya nie uczyni tego przymuszona, na co nie zgodziła się dobrowolnie. Narody, podobnie jak ludzie, nie lubią przyznawać się do tego, że zlękły się pogróżek. A tak, czyż zapali się woyna? Wcale nie! Rzecz zawiera się nie w pretensyi Stanów Zjednoczonych, ale w nieprzyzwoitém wyłożeniu tey pretensyi; gdy ustaną nieprzyzwoite pogróżki, rzeczy przybiorą bieg przyrodzony. Dwa potężne Mocarstwa nie będą z sobą wiodły woyny za to, że jeden człowiek, z resztą godzien wszelkiego poważenia, zanadto się uniosł.“

— Na posiedzeniu Izby Deputowanych dnia 9 przyjęto prawo o niedozwalaniu na przyszły czas tworzenia majoratów, 203 głosami przeciw 41.

— Izba Parów 9go rozstrzygnęła o przeznaczeniu 11 uczęstników rozruchów Lyońskich. Trzech uwolniono, 8miu zaś, w tey liczbie i P. Genais, wydawca gazety Lyońskiey, pod sąd oddani. 10go oddano pod sąd jeszcze 10 osób, a uwolniono 5.

— W dwóch przeszłych nocach, w różnych częściach miasta Paryża, aresztowano 326 ludzi, podeyrzanych o kradzież. Nadzwyczay teraz wzmaga się w Paryżu złodzieystwo. Mówią, że teraznieyszy naczelnik oddziału Policyi bezpieczeństwa stolicy, będzie oddalony, a na mieysce jego weydzie znowu znajomy *Vidocq*; a tym czasem z liczby aresztowanych 200 uwolniono, dla niedostatku przeciwko nim przekonania.

— W gazetach francuzkich piszą o rozbiciu *Zumala-Carreguy* przez woyska Królowey. Nie wiémy, czy można temu wierzyć. (*P. P.*)

— Wczora Xiążę *Talleyrand* obiadował u Posła Pruskiego.

— W Journal de Paris wydrukowano: „Prassy drukarskie nadzwyczaynie zajęte były przyczynami, dla których Xiążę *Talleyrand* żądał uwolnienia; przyczém nie obeszło się bez przymówek naystarszemu i naydoświadczeńszemu z naszych dyplomatyków. Posługi jego dla Rządu od roku 1830 musiały go narazić na różne uszczypliwości stronnictw — nie unikniona nagroda wszystkich osób publicznych, które okazały przywiązanie do Monarchii Lipcowey i jey służyły — ale publiczność bardzo dobrze poymuje te zaczepki, do których i my przywiązujemy tyle ważności, co i te osoby, do których one są stosowane.“

Dnia 13.

Monitor doniósł wczora w urzędowey swey części, że onegday o godzinie 1 z południa, Królewsko-angielski Ambassador, Hrabia *Granville*, złożył Nayjaśnieyszym Królowstwu Ichmościom pismo odwołujące go! Lord opuści Paryż dziś lub jutro i powróci do Londynu. Lord *Cowley* przybędzie tu po ukończeniu wyborów angielskich, a zatém dopiero około 22 lub 24 b. m. Lord *Granville* po audyencyi u Króla miał jeszcze długie mieć narady z Xięciem *Orléans*.

— Xiążę *Orléans* odwiedził już kilka razy Marszałka *Gérard*, który, jak wiadomo, choruje. Marszałek cierpi mocne napady podagry; wszelako ma się teraz trochę lepiey, i jest nadzieja, iż za dni kilka będzie mógł znowu wychodzić.

— Poseł pełnomocny Bawarski przy Dworze tuteyszym Baron *Cette*, wyjeżdża w teyże dostoyności do Londynu, gdzie ją i dawniey sprawował. — Hrabia *Jenisson-Valvord*, zaymie Poselstwo w Paryżu na mieysce zmarłego Barona *Pfefela*.

— Dzisia na giełdzie rozeszła się pogłoska, że tuteyszy Poseł w Washingtonie P. *Serurier*, odwołany ze swego urzędowania, i że Posłowi Stanów Północno-Amerykańskich oświadczono, ażeby odebrał swe pasporta. W tey chwili zachodzą bardzo czynne znoszenia się między P. *Thiersem* i różnemi Członkami Korpusu Dyplomatycznego.

— Siódmy wybierczy okrąg w Paryżu wczora ukończył swe nowe wybory. P. *Moreau*, Kandydat Ministeryalny, wybrany na Deputowanego 456 kreskami z liczby 871. Drugi Kandydat, Jenerał *Bertrand*, miał tylko 409 gałek.

— Kuryer Lyoński uwiadamia pod dniem 9 t. m., że przeszłego wtorku kupa ludzi, z liczby których większa część, jak mówią, należała dawniey do Towarzystwa praw Człowieka, wyśpiewując buntownicze piosnki, przechodziła pobrzeżem Retz; ale rozpędzeni

набережной; но не были разсѣяны ни Полиціею, ни другою какою либо вооруженною силою.

— Лордъ *Бругамъ* 7-го Января прибылъ въ Марсель.

— Messager, по письму изъ Байонны отъ 9-го числа увѣдомляетъ о распространившемся тамъ слухѣ, что войско Королевы, въ окрестностяхъ *Атауна*, имѣло весьма выгодное сраженіе, въ которомъ *Сумалакарреги* раненъ въ руку. Въ томъ же письмѣ изъ Мадрита отъ 3-го числа, сообщено, что *Донъ-Карлосъ*, намѣренъ будто бы оставить театръ войны.

— Напротивъ, по слухамъ сегоднешнимъ на биржѣ, обѣ воюющія стороны въ Испанскихъ провинціяхъ, не переставали до 8-го числа сего мѣсяца сражаться, хотя безъ всякой существенной выгоды, для обоихъ партій, такъ, что и та и другая приписывала себѣ побѣду.

14-го Января.

Г. *Ливингстонъ* сдѣлалъ сегодня визиты почти всѣмъ Членамъ Дипломатическаго Корпуса.

— Gazette de France сообщаетъ нынѣ донесеніе *Сумалакарреги* Военному Министру о сраженіи, бывшемъ 2-го и 3-го Января, о которомъ были различные толки. Изъ онаго видно, что въ первый день битва не была рѣшена. Христиносы увлекли съ собою болѣе 300 раненыхъ, а мертвыхъ оставили на бранномъ полѣ. 3-го Января *Сумалакарреги* возобновилъ сраженіе и остался побѣдителемъ. Въ заключеніи бюлетеня сказано: „Колоны *Караталы*, *Эспартеро*, *Квинтана*, *Яуреги* и *Иріарта*, которые безъ сомнѣнія льстились надеждою, однимъ ударомъ истребить храбрые баталіоны Наварскіе, были преслѣдуемы до *Бергары*, гдѣ непріятель заперся. Множество оружія, вьюки и другія вещи достались намъ; поле покрыто было непріятельскими трупами, и сегодня (4-го), можно еще много отыскать оныхъ. Сраженіе этого дня въ особенности важно для 3-хъ Бискайскихъ провинцій, ибо всѣ непріятельскія военныя силы, какія тамъ находились, уничтожены.

— Въ письмѣ изъ *Оярцунъ* отъ 7-го числа сказано: „Корпусъ Христиносъ поставленъ былъ двумя баталіонами Карлистовъ, между двухъ огней и весьма пострадалъ. Увѣряютъ также, будто бы *Каратала* и *Яуреги* послѣ сраженія, съ большимъ числомъ раненыхъ, между коими много было Офицеровъ, отступили въ *Виллафранка*. Кажется, что *Эспартеро* опоздалъ придти въ сраженіе, и по сему ретировался къ *Суммаррагѣ*, гдѣ онъ 3-го числа, будучи атакованъ Карлистами, принужденъ былъ ночью поспѣшно отступить къ *Бергарѣ*. Наконецъ говорятъ, что и въ самомъ отступленіи своемъ онъ былъ жестоко преслѣдуемъ, и что многіе изъ его солдатъ, бросили оружіе и снаряды, дабы удобнѣе бѣжать. Достовѣрно, что Карлисты 6-го числа праздновали побѣду, одержанную ими надъ войсками Королевы. Утверждаютъ, что *Эспартеро* просилъ увольненія, но Правительство на сіе не согласилось. Послѣ сего сей Генералъ письменно обратился къ Г. *Минѣ*, и настоятельно просилъ объ отставкѣ."

— Въ Sentinelle des Pyrenées увѣдомляютъ отъ 9-го числа, что Г. *Мина* снова заболѣлъ, и лежитъ въ постелѣ.

— Слухъ носится, что Гг. *Полиньякъ* и *Пейронетъ*, перевезены будутъ изъ Гамма въ Буржъ.

15-го Января.

Третьяго дня былъ у Короля Министерскій Совѣтъ, продолжавшійся три часа.— Вчера по полудни имѣли у Короля приватныя аудіенціи: Португальскій Посланникъ, Кавалеръ *Лима*, и Греческій Посолъ, Князь *Караджа*. Первый вручилъ Королю извѣстительную бумагу отъ своего Правительства, относительно произшедшаго, посредствомъ полномочія, бракосочетанія Королевы *Донны Маріи* Португальской съ Герцогомъ *Лейхтенбергскимъ*. Второй вручилъ письмо Греческаго Короля *Оттона*, въ которомъ онъ благодаритъ Его Величество за присланный ему орденъ Почетнаго Легіона.

— На нынѣшній день была созвана Палата Депутатовъ, для принятія проекта закона относительно Сѣверо-Американской долговой претензіи. Собраніе было многочисленно, и всѣ Министры при семъ присутствовали. (*A. P. S. Z.*)

Португалія.

Лиссабонъ, 3-го Января.

Когда Королева, вчерашній день, выѣхала въ собраніе Кортесовъ, по всему городу ходили патрули, и конвой Ея Величества былъ многочисленъ; сіе произвело весьма дурное впечатлѣніе, такъ, что Viva! провозгласили весьма немногіе. Поводомъ къ сему будто бы былъ выстрѣлъ на канунѣ Новаго Года, противъ Нессессидатскаго Дворца. (*A.P.S.Z.*)

nie byli ani przez Policyą, ani inną siłę zbroyną.

— Lord *Brougham* przybył dnia 7 do Marsylii.

— *Messager* donosi podług listu z Bayonny, pisanego dnia 9 b. m., iż tam rozeszła się pogłoska o bitwie, nader pomyślney dla woyska Królowey. Bitwa ta miała zayśdź w okolicy *Ataun* i, jak słychać, został *Zumala-Carreguy* raniony w ramię. W teyże gazecie z Madrytu pod dniem 3 donoszą, iż jakoby Don Carlos zamyśla opuścić teatr woyny.

— Przeciwnie, podług pogłosek dzisieyszych na giełdzie, obie strony woynę wiodące w prowincyach Hiszpańskich, nie przestawały do dnia 8 t. m. walczyć, chociaż bez żadney istotney korzyści dla obu tak, że jedna i druga sobie przypisuje zwycięztwo.

Dnia 14.

P. *Livingston* oddał już wizyty wszystkim prawie Członkom Korpusu Dyplomatycznego.

— *Gazette de France* zawiera rapport Jenerała *Zumala-Carreguy* do Ministra woyny, tyczący się potyczek z dnia 2 i 3 Stycznia. Okazuje się z nich, że dnia pierwszego walka nie była rozstrzygniętą. Wovsko Królowey uprowadziło z sobą blizko 300 rannych, i zostawiło wielu zabitych na pobojowisku. Dnia 3 b. m. ponowił *Zumala-Carreguy* walkę i miał odnieść zwycięztwo. Na końcu Biuletinu powiedziano: „Kolumny *Caratallo*, *Espartero*, *Quintana*, *Jauregui* i *Iriarta*, którzy bez wątpienia cieszyli się nadzieją, za jednem uderzeniem zniszczyć waleczne bataliony Nawarczykow, były ścigane do Bergary, gdzie nieprzyjaciel zamknął się. Mnóztwo oręża, jukow i różnych rzeczy nam się dostało; pole pokryte było trupami nieprzyjacioł, i dzisia (4) można wiele jeszcze ich znaleźć. Bitwa dnia tego, szczególniey jest ważną dla trzech prowincyy Biskayskich, gdyż cała nieprzyjacielska siła zbroyna zdaje się bydź zniesioną.

— List z *Oyarzun* pod dniem 7 b. m. wyraża: „Dwa bataliony Karolistów wzięły oddział woyska Królowey we dwa ognie, i zadały mu niemałą klęskę. Zapewniają oraz, iż *Caratalla* i *Jaureguy*, po stoczoney bitwie, cofnęli się do *Villafranca*, ze znaczną liczbą rannych, między któremi jest wielu oficerów. Zdaje się, iż *Espartero* za późno przybył, aby miał udział w bitwie, i że musiał cofnąć się ku *Zumarraga*, zkąd dnia 3 b. m., attakowany przez Karolistów, został zniewolony udadź się śpiesznie w nocy do *Bergara*. Mówią nakoniec, iż w odwrócie był mocno ścigany, i że wielu żołnierzy jego rzuciło broń i tornistry, aby mogli prędzey uciekać. To pewna, że Karoliści obchodzili dnia 6 b. m. w *Oyarzun* zwycięztwo, odniesione nad woyskiem Królowey Utrzymują, że *Espartero* prosił Królowey o dymissyą, i gdy ta mu odmówioną została, pisał w tey mierze do Jenerała Miny, i usilnie prosił o abszyt."

— W Sentinelle de Pirenées pod dniem 9 donoszą, że Jenerał *Mina* znowu zachorował i łóżkiem się bawi.

—Biega pogłoska, że PP. *Polignac* i *Peyronnet* przewiezieni będą z zamku Hamm do Bourges.

Dnia 15.

Zawczora była u Króla Rada Ministrów, trwająca 3 godziny. Wczora po południu mieli u Króla prywatne posłuchanie: Poseł portugalski, Kawaler *Lima*; i Grecki Poseł Xiążę *Karadża*. Pierwszy złożył Królowi list uwiadamiający od Rządu swego o zaszłém przez pełnomocnictwo zaślubieniu Królowey Donny Maryi Portugalskiey z Xiążęciem Leuchtenbergskim. Drugi złożył list Króla Greckiego Ottona, w którym ten Monarcha dziękuje Jego Królewskiey Mości za przysłany mu order Legii Honorowey.

— Na dzień dzisieyszy zwołana była Izba Deputowanych, dla przyjęcia projektu do prawa, względem pretensyi długu Północno-Amerykańskiego. Zgromadzenie było bardzo liczne; wszyscy też Ministrowie byli obecni. (*A. P. S. Z.*)

Portugalia.

Lisbona, dnia 3 Styczdnia.

Gdy Królowa wczora jechała na zgromadzenie Kortezów, po całém mieście chodziły patrole, a konwoy Królowey był liczny; co sprawiło tak nie miłe wrażenie, że *Viva!* bardzo niewielu wykrzykiwało. Powodem do tego bydź miał wystrzał, w wigilią Nowego Roku, naprzeciw pałacu Necessidados.

(*A. P. S. Z.*)

ВИЛЬНА. Типографія А. Марцинковскаго. Печатать дозволяется. Генваря 25 дня 1835 года. *Ценсоръ Л. Боровскій.*